Négy világrészen át...

Marina Kondratyeva külföldi útjairól nyilatkozik

Az együttes megérkezése után Szása bácsi, a tolmács hamarosan bemutatott Marina Kondratyevának, az OSZSZK érdemes művészének. S ahogy ez már ilyenkor lenni szokott, az interjú- vagy riportalany nem is sejti, hogy amíg beszél, szinte már megszületik az írás, illetve, hogy a következő félórában már a nyomdai szedőgépek kopogják le:

Marina Kondratyeva külföldi útjairól nyilatkozik.

Rendszeres külföldi utak

Négy földrészt táncolt eddig végig, Európát, Ázsiát, Amerikát és Afrikát. Sok külföldi vendégszerepléséről nem is kívánhatunk tőle pontos, időrendi felsorolást. Elég az is, ha csak emlékszik rájuk, hiszen az egyik földrészt és országot gyorsan követte a másik, s a friss élményeket még frissebbek váltották fel.

— Anglia, Franciaország, Belgium, Német Demokratikus Köztársaság, Svájc, Finnország, Német Szövetségi Köztársaság, Román Népköztársaság, Brazília, Kína, Egyiptom, Argentína, Uruguay, Amerikai Egyesült Államok és most Magyarország — sorolja egymás után, hogy szinte jegyezni nehéz, hát még neki: ennyi sok élményt csak felvillantani is.

Rögtön felötlik a gondolat, hogy odahaza mikor »ér rá« táncolni, hiszen ha összeadjuk külföldi fellépéseit, akkor több évet külföldön táncolt. A Moszkvai Állami Akadémiai Nagyszínházban természetesen mindig marad otthon valaki, hiszen balettkara 260 tagot számlál. Egy részük valahol mindig úton van külföldön.

Húsz fellépés az Egyesült Államokban

Egyik hónapban az egyiptomi piramisokat csodálni, a másikban pedig a Hudson folyó torkolatánál fekvő világváros, New York fényét és árnyát látni — életre szóló élmény. Csakhogy a világrészről világrészre utazás mögött rengeteg munka van, szüntelen próba és fellépés, s a kettő közt kevésnyi pihenés.

Csak az Amerikai Egyesült Államokban húsz fellépést számlált Marina Kondratyeva. New York, San Francisco, Los Angeles, Washington balettkedvelő közönsége határtalan lelkesedéssel fogadta őket, a moszkvai Nagyszínház balett-táncosait, s Marina Kondratyevát, aki hol a Kővirág Katyerinája, hol a Romeo és Júlia Júliája, a Bahcsiszeráji szökőkút Marinája, vagy a Csipkerózsika Avrorája volt.

Tapsorkán és belépőjegy

Az amerikai közönségről köztudomású, hogyha egy mű, színházi előadás, opera, balett, vagy próza határtalanul tetszik neki akkor az előadás végén, a tapsorkán közepette, apró darabokra tépi a kezében levő műsorfüzetet és belépőjegyet. Az előadás után a nézőtéren összesepert papírhalmazból mérik le a direktorok és színházi emberek a sikert.

— Először én is meglepődtem ezen a furcsa szokáson — emlékezik vissza Marina Kondratyeva —, az-

tán tiszteltem, mint az amerikai közönség határtalan tetszésnyilvánítását. Jóleső érzés volt tudni, hogy előadásaink után minden esetben hatalmas papírhalmokat söpörtek össze a nézőtéren, így gyűjtve össze a közönség tetszését, amellyel bennünket fogadtak. Az Amerikai Egyesült Államokban Galina Ulanova is fellépett és szűnni nem akaró lelkesedéssel fogadták szereplését. A nagy amerikai lapok sokat, nagyon sokat írtak rólunk, s boldogok voltunk, hogy szereplésünkkel örömet szereztünk az amerikaiaknak.

A művészet és barátság

Marina Kondratyeva Ulanova tanítványa, s a Szegedi Szabadtéri Játékokon való szereplésre is együtt készültek. Július első napjaitól kezdve készültek itteni szereplésükre, s mint mondotta Marina Kondratyeva, nem kis izgalommal.

— Tudjuk, hogy előttünk már két alkalommal szerepelt Szegeden a Sztanyiszlavszkij-Nyemirovics-Dancsenkóról elnevezett operaés balettszínház együttese. Különben is barátokhoz jöttünk, s ez fokozott felkészülésre serkentett bennünket, hogy barátságunk a művészet eszközeivel is elmélyüljön. Magyarországon először vendégszerepelek, s remélem, ezt sokszor megismételhetem még — mondotta búcsúzóul a primabalerina.

Lődi Ferenc

Megkezdődtek a Kővirág próbái

Tegnap délelőtt a moszkvai Nagyszínház balettegyüttese megkezdte a Kővirág próbáit. Civilben és egyelőre még csak zongorakísérettel. Az együttes egyik csoportja a rekkenő hőségben a szabadtéri színpadon Poszpehin vezetésével próbált, aki mikrofonnal a kezében irányította a munkát. Katyerina és Danyilo szerepét Kondratyeva és Vasziljev táncolta. Nemcsak az ő tökéletesen kidolgozott mozgásukon, a többiek szereplésén is látszott, hogy minden táncos kitűnően ismeri feladatát. Egyszer sem kellett például ismételni.

A balettcsoport másik fele Galina Ulanova vezetésével az Apáthy kollégiumban próbált egész délelőtt.

A Kővirág főpróbája ma, pénteken este lesz a szabadtéri színpadon.

Szokatlan a nagy meleg a moszkvai balett-táncosoknak. Nem könnyű a munka, mégsem látszik a táncosokon a fáradtság legkisebb nyoma sem.

Könnyed, tökéletesen kidolgozott mozgás, még utcai ruhában is: látszik, hogy a szereplők kitűnően felkészültek a szegedi szereplésre.

Bemutatjuk olvasóinknak Jekatyerina Makszimovát, a Kővirág egyik Katyerináját, egyelőre csak civilben. A kedvesség, a szépség, az egyszerűség szobrát lehetne róla megmintázni, ha volna ideje modellt ülni. A próbák reggeltől estig lefoglalják, s csak fényképezőgéppel lehet megközelíteni.

„Két premierben" hozzák színre a Kővirágot

A Moszkvai Állami Akadémiai Nagyszínház balettkara 120 tagú együttesének négy szegedi fellépéséből kettő tulajdonképpen színházi értelemben véve premier lesz. Danyilo szerepét *Vlagyimir Vasziljev* és *Jaroszlav Szeh*, az OSZSZK érdemes művészei táncolják. Ugyancsak két Katyerinát láthatunk majd *Marina Kondratyeva*, az OSZSZK érdemes művésze és *Jekatyerina Makszimova* alakításában. A Rézhegyek asszonya szerepét is felváltva táncolja *Maja Szamohvalova* és *Marina Kondratyeva*.

Számos kisebb szerepet is kettős, sőt hármas szereposztásban láthat a közönség. A két premier mindegyikét ritka színházi eseményként tarthatjuk majd számon. Marina Kondratyeva először mint a Rézhegyek asszonya mutatkozik be, majd a másik előadáson Katyerina szerepét táncolja. Két ellentétes szerepben általában ritkán látni ugyanazt a művészt, s Marina Kondratyeva kettős alakítása ezért is lesz különös színházi élmény.

Hosszú műszakban

Tegnap a Bánk bán utolsó előadása utáni éjszakán minden műszaki és díszletmunkás talpon volt, hogy a hatalmas díszlet- és emelvényparkot lebontsa és ma reggelre helyére állítsa a Kővirágét.

— Mennyiségben kifejezve mennyi ez a díszletkolosszus, a Bánk báné? — kérdeztük Bakó József szcenikustól.

— Körülbelül nyolc vagon árunak felel meg — mondotta, majd így folytatta: — Megmozgatása száz embernek kétórai munkája ez, hogy a Kővirág díszleteit reggelre felállítsuk. A színpadon 18 méter szélességben 12 méter magasságig állványozunk, szabályos zsinórpadlás kiképzéssel, világítással, s az egész színpadot burkoljuk, illetve simára gyaluljuk, mint az asztal lapját.

— Az éjszakai műszakban dolgozók ezek szerint mikor kerülnek ágyba? — kíváncsiskodtunk.

— Van, aki hamarabb, van aki később — válaszolt diplomatikusan a műszaki vezető, majd hozzátette: — Egy részük azonban csak 36 órai talponlét után.

S ismerve Bakó Józsefet, tudjuk, hogy ő is azok közé tartozik, akik majd több mint háromszor tíz órai munka után »érnek« csak rá aludni, vagy éppen csak hunyni. S hasonló nagy változásra, díszletbontásra és állításra, úgynevezett »hosszú műszak«-ra lesz még alkalom. A János vitéz után Az ember tragédiája díszletállítása is »sűrített« atmoszférájú műszakban zajlik majd le.

L. F.

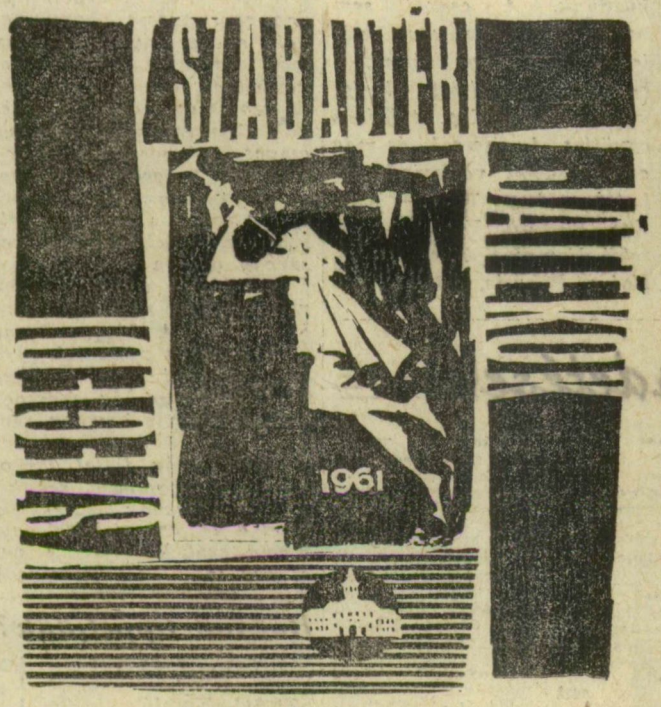

A Szegedi Szabadtéri Játékok 1961. évi műsornaptára	Július				Augusztus																
	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	P	Sz	V	H	K	Sz	Cs	P	Sz	V	H	K	Sz	Cs	P	Sz	V	H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
Kővirág	■				■																			
János vitéz									■		■		■		■									
Az ember tragédiája																	■	■		■		■		